

بررسی و مقایسه فعالیت کمی و کیفی آنزیم پراکسیداز در اندام‌های مختلف گونه بارانک (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz)

یعقوب ایران منش^{*}، سودابه علی احمد کوروی^۲، کامبیز اسپهبدی^۳ و داود آزادفر^۴

۱- مسئول مکاتبات، مری پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی شهرکرد، شهرکرد

پست الکترونیک: y_iranmanesh@yahoo.com

۲- دانشیار پژوهشی، گروه تحقیقات زیست‌بوم‌های طبیعی پایدار، تهران

۳- استادیار پژوهشی، تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران

۴- استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۵/۱

تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۱۱/۱۵

چکیده

رفتار گیاهان ارتباط ویژه‌ای با فعالیت آنزیم پراکسیداز دارد. این آنزیم به عنوان یک شاخص مناسب جهت بررسی چگونگی تاثیرات عوامل زیست‌محیطی بر روی فیزیولوژی گیاه مورد استفاده قرار می‌گیرد. این تحقیق با هدف بررسی نقش و فعالیت آنزیم پراکسیداز در اندام‌های مختلف گونه بارانک (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz) در منطقه جنگلی فریم استان مازندران انجام شد. تعداد ۴۰ پایه درخت بارانک انتخاب گردیده و متعاقباً اقدام به بذرگیری و تهیه نهال از هر پایه به صورت جداگانه گردید. به منظور بررسی کمی و کیفی آنزیم پراکسیداز در قسمتهای مختلف درخت بارانک، در پایان فصل تابستان چهار پایه بارانک با شرایط تقریباً مشابه از نظر وضعیت کیفی، ارتفاع، قطر برابر سینه و در فاصله نزدیک نسبت به هم‌دیگر، انتخاب نموده و از قسمتهای مختلف نمونه برداری شد. پس از تهیه نمونه‌های مورد نظر و عصاره‌گیری از آنها، مطالعات کمی توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر UV، و مطالعات کیفی با استفاده از روش پلی اکریل آمید ژل الکتروفورز (PAGE) انجام شد. نتایج این مطالعه نشان داد که از نظر فعالیت کمی میزان فعالیت آنزیم پراکسیداز در شاخه ۰/۱۸۶ و در برگ ۰/۰۸۵ می‌باشد. این تفاوت از نظر آماری در سطح احتمال ۹۹ درصد معنی دار است. همچنین تعداد باندهای ایزوآنزیمی شاخه (۱۵ باند) بیشتر از باندهای ایزوآنزیمی برگ (۱۲ باند) بود.

واژه‌های کلیدی: ایزوآنزیم، پراکسیداز، بارانک، اندام، فیزیولوژی.

واکنش گیاهان را نسبت به عوامل مختلف زیست‌محیطی مطالعه کرده و آنزیم پراکسیداز را به عنوان یک شاخص مناسب جهت بررسی چگونگی تاثیرات عوامل زیست‌محیطی بر روی فیزیولوژی گیاه معرفی نموده‌اند (شیروانی، ۱۳۷۷). آنزیم‌ها، دسته‌ای از پروتئین‌ها هستند

مقدمه

آنزیم پراکسیداز به عنوان یکی از کاتالیزورهای مهم در اعمال متابولیک گیاهان، به شکل گسترده‌ای در گونه‌های درختی وجود دارد. رفتار گیاه ارتباط ویژه‌ای با این آنزیم دارد. دانشمندان فیزیولوژیست و محیط‌زیست، نحوه

مقایسه کرد. آسانی مطالعه ایزوآنزیم‌های پراکسیداز روی ژل‌های پلی آکریل آمید، امکان شناسایی عملکرد اختصاصی پراکسیداز را به ما می‌دهد (Huch *et al.*, ۱۹۸۹). آنزیم پراکسیداز ماده سمی آب‌اکسیژنه را که در کلیه اعمال فیزیولوژیک گیاه تولید می‌شود شکسته و به مولکولهای آب و اکسیژن تبدیل می‌کند. نحوه مقاومت گیاه را در برابر مرگ (به دلیل مسمومیت با آب اکسیژنه تولید شده) که با افزایش میزان آنزیم پراکسیداز در گیاهان آلوود همراه است، نشان می‌دهد. پراکسیدازهای دیواره سلولی، در چوب پنهای شدن و اتصال عرضی ترکیبات دیواره سلولی نقش دارند. (شیروانی، ۱۳۷۷). ثابت شده است که این آنزیم در تمام قسمتهای چوب (مغز چوب، طبقه زیر پوست و پوست) وجود دارد (Stich & Ebermann, 1988). اگلی و همکاران (۱۹۸۳) شرح دادند که پراکسیدازها مسؤول سخت شدن پوسته دانه در گونه‌های درختی را نشان دادند (شیروانی، ۱۳۷۷). سیگل و کاستیلو (۱۹۸۶) نقش آنزیم پراکسیداز را در انعکاس تنشهای فیزیولوژیکی در گیاه اثبات کردند (نقل از کروزی، ۱۳۷۲). همچنین یانگ و کاوی (۱۹۹۰) مشخص کردند که پراکسیدازهای دیواره سلول پوشش دانه در اپیدرم داخلی *Phaseolus vulgaris* در طی نمو دانه پیدا می‌شوند. این تحقیق با هدف بررسی و مطالعه نقش و میزان فعالیت آنزیم پراکسیداز در اندام‌های مختلف گونه بارانک و همچنین به کارگیری آن در مطالعات اکولوژی و اکوفیزیولوژی این گونه ارزشمند جنگلهای شمال کشور انجام شد.

که در مسیرهای اصلی متابولیک گیاهان نقش فعال کننده‌ای دارند. در برخی از منابع واژه کاتالیزور زیستی برای آنزیم‌ها به کار می‌رود (میردریکوند، ۱۳۷۸). آنزیم‌ها به عنوان مهمترین پروتئین‌های شناخته شده در فرایندهای متابولیکی موجودات زنده محسوب می‌شوند و به دلیل اینکه در ساده‌ترین تک‌سلولی‌ها تا پیچیده‌ترین ارگانیسم‌های حیاتی قابل مطالعه هستند از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشند (شیروانی و همکاران، ۱۳۸۴). پراکسیداز جزء آنزیم‌های اکسیدور-دکتاز محسوب می‌گردد که یکی از وظایف اصلی آن مربوط به دفاع گیاه در برابر عوامل خارجی است و نقش مهمی در سمزدایی شکل‌های مختلف اکسیژن فعال شده در سلول دارد. از وظایف مهم دیگر آن، انعکاس پاسخ متابولیک گیاه به اغلب عوامل تنفس زاست (شیروانی، ۱۳۷۷).

از این رو اختصاصی بودن سوبستراهای پراکسیداز گیاهی به برقراری ارتباط فیلوزنیک بین تیره‌های گیاهی کمک می‌کند و به عبارتی ارزش سیستماتیک دارد. فعالیت پراکسیداز با ایجاد زخم یا بروز پیری تحیریک می‌شود که در پاسخ به این دو پدیده، فعالیت آن افزایش می‌یابد. تغییرات فعالیت پراکسیداز در گیاهان مقاوم نسبت به گیاهان حساس، شدیدتر و سریعتر است (Moreschbacher, 1992). برخی از محققان بین تغییرات نحوه عمل پراکسیداز و رفتار گیاهان ارتباط پیدا کرده‌اند. در این خصوص نیاز است که درباره حساسیت آنزیم نسبت به عوامل محیطی خاص و تأثیرات آنها بیشتر مطالعه شود. تجزیه ایزوآنزیم‌های پراکسیداز با استفاده از الکتروفورز اطلاعات بیشتری درباره واکنش گیاه نسبت به عوامل خارجی به دست می‌دهد و بدین صورت می‌توان گوهای ایزوآنزیمی گیاهان بیمار را با گیاهان سالم

شکل ۱- اندام‌های مختلف درخت بارانک

مواد و روشها

پس از عملیات جنگل‌گردشی و ارزیابی عرصه تحقیقاتی و با توجه به نیازهای آماری، نمونه‌های مورد ارزیابی از تعداد ۴۰ پایه درخت بارانک از جنگل‌های حوزه استحفاظی شرکت سهامی بهره‌برداری چوب فریم واقع در محدوده عرض جغرافیایی "۳۵° تا ۵۸°" و طول جغرافیایی "۱۰۳° تا ۱۰۰°" شمالی و ۳۶° ۷' شرقی با اقلیم مرطوب سرد انتخاب گردیدند. درختان انتخاب شده بوسیله پلاک‌های فلزی شماره‌گذاری گردید و در ادامه اقدام به بذرگیری و تهیه نهال از هر پایه بصورت جداگانه شد. از هر پایه مادری، تعداد ۲۰۰ بذر سالم بطور تصادفی انتخاب شده و بعد در نهالستان منطقه در گلدان‌های مخصوص بصورت جداگانه کشت گردیدند. برگ و ساقه نهال‌های یکساله تولید شده جهت مقایسه الگوی کمی و کیفی آنزیمی مورد استفاده قرار گرفتند. به منظور بررسی کمی و کیفی ایزوآنزیم‌های پراکسیداز در قسمتهای مختلف درخت بارانک در پایان فصل تابستان ۴ پایه بارانک که شرایط تقریباً مشابهی از نظر وضعیت کیفی، ارتفاع، قطر برابر سینه داشتند و در فاصله نزدیکی نسبت به همدیگر بودند، انتخاب گردید و از قسمتهای مختلف آنها شامل شاخه یکساله، شاخه دو ساله، شاخه ۳ ساله، شاخه ۴ ساله، پوست شاخه ۴ ساله، پوست مرده، پوست زنده بخش خارجی، پوست زنده بخش داخلی، چوب بخش خارجی، چوب بخش داخلی، بذر، بخش گوشتشی میوه، جوانه و برگ، نمونه برداری شد. کلیه نمونه‌ها را بلافاراصله پس از برداشت بصورت جداگانه در یخدان حاوی یخ خشک (دماز ۴°C) قرار داده و جهت انجام مطالعات آنزیمی به آزمایشگاه انتقال داده شدند.

عصاره‌گیری

پس از تهیه نمونه‌ها، آنها را در هاون چینی مخصوص کاملاً خرد نموده و پس از اضافه کردن محلول عصاره‌گیری، توسط دستگاه سانتریفوژ با سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه، ایزوآنزیم‌ها استخراج شده و تا مرحله شروع آزمایش‌های کمی و کیفی آنزیمی در دمای ۴۰°C نگهداری شدند (Korori, 1989).

روش بررسی کمی آنزیم پراکسیداز

مطالعات کمی توسط دستگاه اسپیکتروفتومتر UV، با طول موج ۵۶۰ نانومتر انجام شد و فعالیت آنزیم پراکسیداز در واحد زمان اندازه‌گیری شد (Korori, 1989).

روش بررسی کیفی آنزیم پراکسیداز

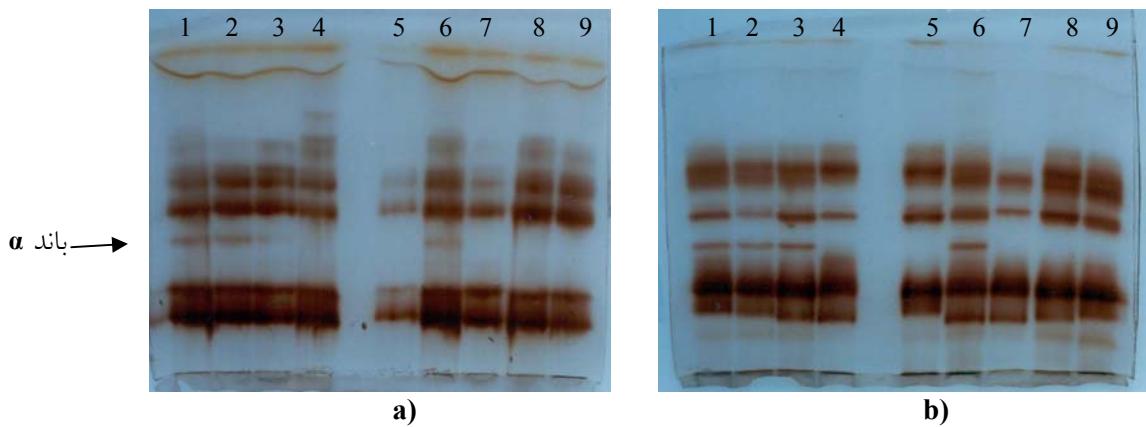
مطالعات کیفی با استفاده از دستگاه الکتروفورز عمودی به روش PAGE (پلی اکریل آمید ژل الکتروفورز) و طبق روش کروری و ابرمن (1991) صورت گرفت.

ارزیابی داده‌های الکتروفورتیکی

بعد از رنگ‌آمیزی ژل‌ها، از آنها عکس گرفته و به کمک نرم افزار EXCEL تمامی باندهای ایزوآنزیمی کشیده شدند. همچنین در این تحقیق مقایسه میانگین

فعالیت پراکسیداز در واحد زمان، به کمک نرم افزار SPSS انجام شد.

نتایج
مقایسه تغییرات کمی و کیفی آنزیم پراکسیداز بین شاخه و برگ در نهالها

شکل ۲- a) الگوی باندی نمونه‌های شاخه (۹ نمونه)، b) الگوی باندی نمونه‌های برگ (۹ نمونه)

تغییرات کمی آنزیم پراکسیداز در نمونه‌های برگ نیز روند مشابهی را با نمونه‌های شاخه نشان دادند به طوری که در نمونه‌هایی که فعالیت کمی پراکسیداز شاخه بسیار متفاوت بود در نمونه برگ نیز این اختلاف وجود داشت. میانگین فعالیت آنزیمی در شاخه ۰/۱۸۶ و در برگ ۰/۰۸۵ بود. آزمون آماری نشان داد که بین فعالیت آنزیمی شاخه و برگ در سطح معنی دار یک درصد اختلاف وجود دارد (جدول ۱).

مقایسه الگوی ایزوآنزیم پراکسیداز در شاخه و برگ نهال‌ها در پایه‌های مورد مطالعه نشان داد که در نمونه‌های برگ، تعداد باندهای ایزوآنزیمی ۱۲ بود. در حالی که در نمونه‌های شاخه این تعداد ۱۵ بود (شکل ۲). مقایسه کلی الگوی تغییرات کیفی برگ و شاخه نشان داد که باندهای ایزوآنزیمی شاخص مانند a در نمونه‌های شاخه، در الگوی نمونه‌های برگ نیز در همان جایگاه ظاهر گردیده است. در الگوی کیفی شاخه، بیشتر باندها در قسمت آندی و در الگوی کیفی برگ، باندها بیشتر در بخش کاتدی واقع هستند.

جدول ۱- مقایسه میانگین فعالیت آنزیمی شاخه و برگ با آزمون t

	F	sig	t	درجه آزادی	اشتباه معیار	sig
فعالیت آنزیمی شاخه و برگ	۴/۶۵۱	۰/۰۳۴	۱۲/۵۱۰	۸۰	۰/۰۰۸۰۹۷	۰/۰۰۰**

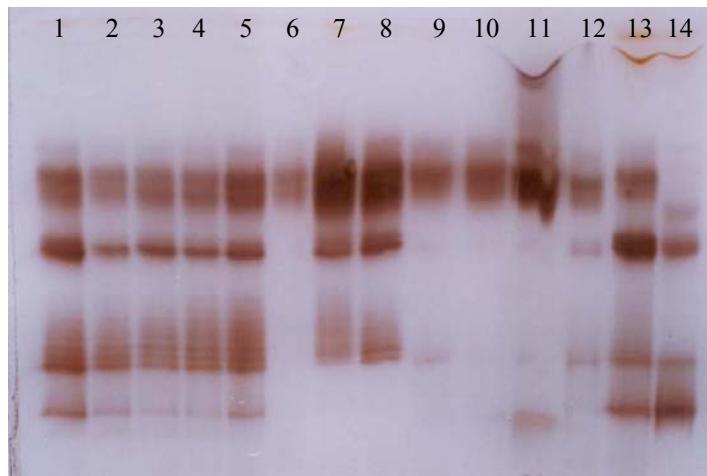
*معنی دار در سطح ۱ درصد

ایزوآنزیمی مختص اندام خاصی بوده و بعضی دیگر در بسیاری از قسمتهای درخت مشترک هستند. باند ایزوآنزیمی X در کلیه قسمتهای درخت مشاهده شد. باند ایزوآنزیمی Y در «شاخه یکساله، شاخه دوساله، شاخه ۲ ساله، شاخه ۴ ساله، پوست شاخه ۴ ساله، پوست زنده، قسمت گوشتی میوه، جوانه و برگ» دیده شد.

مقایسه تغییرات کمی و کیفی ایزوآنزیم‌های پراکسیداز در قسمتهای مختلف درخت بارانک بدليل اینکه هدف از این بررسی انجام مطالعات فیزیولوژی بود، عصاره‌های تهیه شده از قسمتهای مختلف ۴ پایه، با نسبت مساوی با همدیگر مخلوط گردیده، بعد الگوی کمی و کیفی ایزوآنزیم‌ها مورد بررسی قرار گرفت.

تغییرات کیفی

الگوی تغییرات کیفی پراکسیداز در قسمتهای مختلف درخت بارانک نشان می‌دهد که بعضی از باندهای

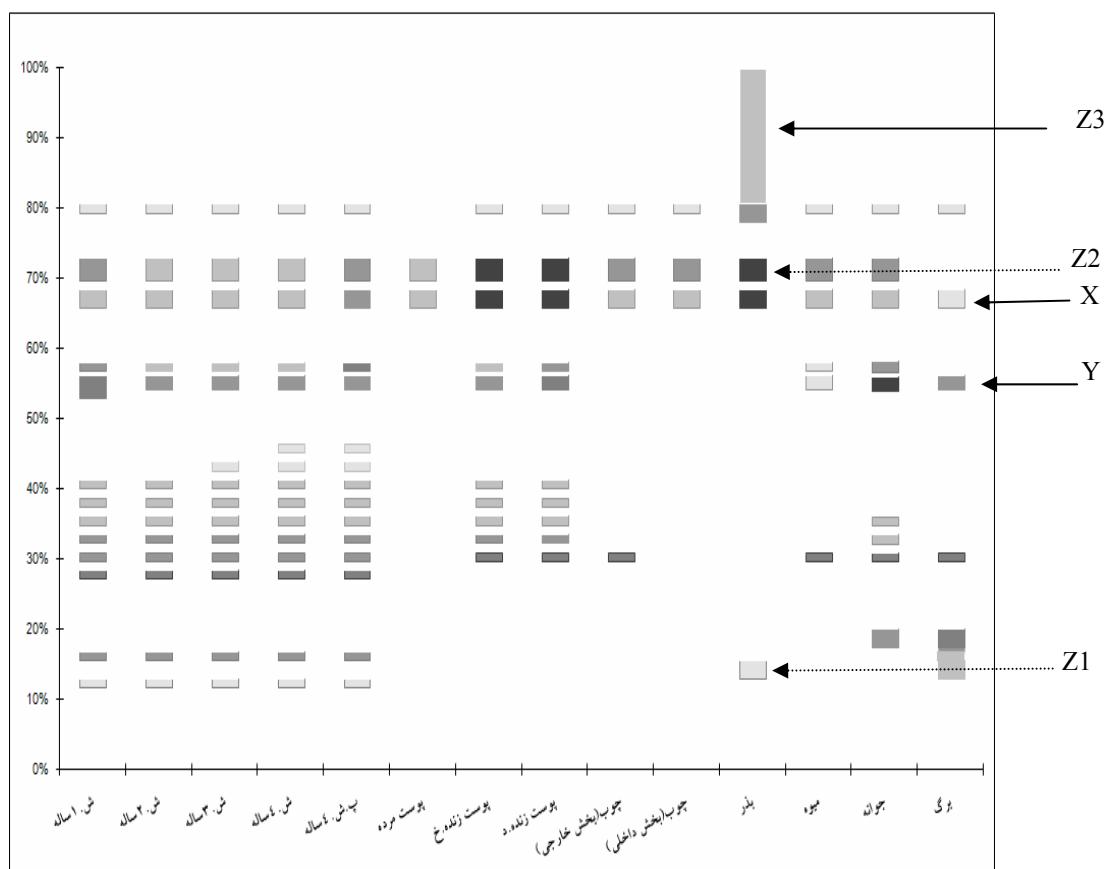

شکل ۳- مقایسه فعالیت کیفی ایزوآنزیم‌های پراکسیداز در اندام‌های مختلف درخت بارانک

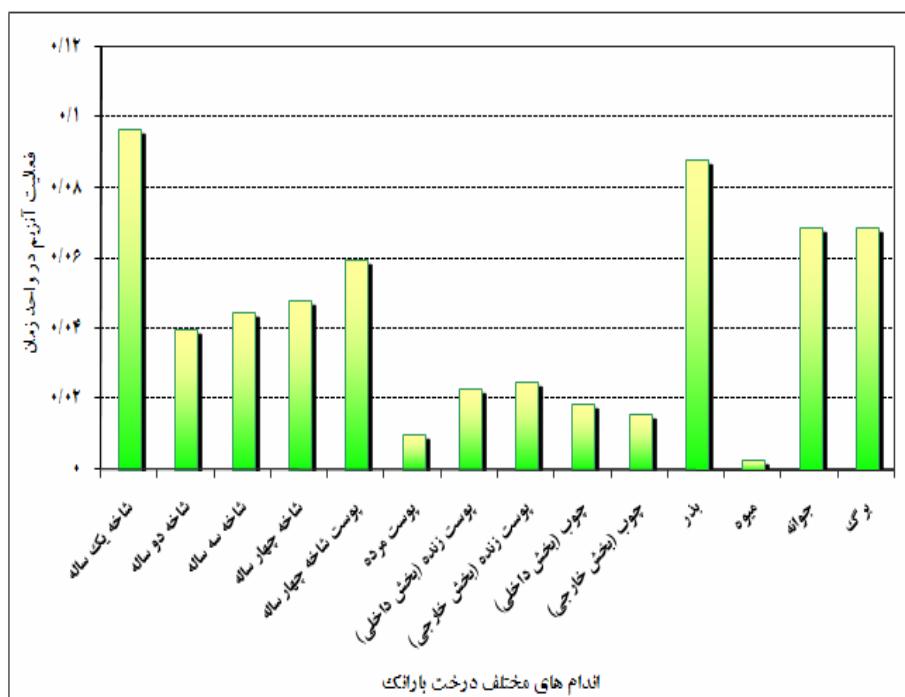
گوشتی میوه و چوب مرده می‌باشد. پوست شاخه ۴ ساله، نسبت به شاخه ۴ ساله فعالیت بیشتری را نشان داد. شاخه‌های ۲ ساله، ۳ ساله و ۴ ساله فعالیت کمتری را نسبت به شاخه ۱ ساله نشان دادند، اما بین خود شاخه‌های ۲، ۳، ۴ ساله تفاوت معنی‌دار دیده نشد. در نمونه‌ای که از بخش تنۀ درخت تهیه گردید (شکل ۶)، روند تغییرات کمی آنزیم پراکسیداز مورد بررسی قرار گرفت.

باند آنزیمی Z₃ بصورت بلوك شده، تنها در نمونه بذر مشاهده گردید. باند ایزوآنزیمی Z₂ بین شاخه و بذر مشترک بود. باند ایزوآنزیمی Z₁ بین شاخه و بذر مشترک بود (شکل ۳ و ۴).

شکل ۵ تغییرات کمی آنزیم پراکسیداز را در قسمتهای مختلف درخت نشان می‌دهد. بیشترین فعالیت ایزوآنزیمی در شاخه ۱ ساله و کمترین فعالیت در بخش

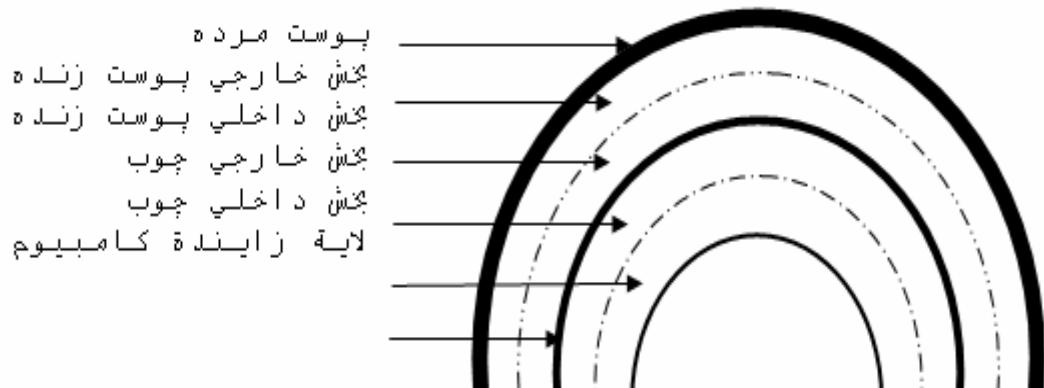
شکل ۴- مقایسه فعالیت کیفی ایزو آنژیم‌های پراکسیداز در اندام‌های مختلف درخت بارانک از طریق رسم نمودار تغییرات کمی

شکل ۵- مقایسه فعالیت کمی آنزیم پراکسیداز در اندام‌های مختلف درخت بارانک

جدول ۲- فعالیت کمی آنزیم پراکسیداز در قسمت‌های مختلف تنه درخت بارانک

فعالیت آنزیمی	قسمت تهیه شده از تنه درخت
۰/۰۱	پوست مرده
۰/۰۲۳	پوست زنده (بخش خارجی)
۰/۰۲۴	پوست زنده (بخش داخلی)
۰/۰۲۱	چوب (بخش خارجی)
۰/۰۱۹	چوب (بخش داخلی)
۰/۰۲۳۵	میانگین فعالیت کمی پوست زنده
۰/۰۰۲	میانگین فعالیت کمی چوب

شکل ۶- نمایی از قسمت‌های مختلف تنه که به منظور بررسی‌های کمی و کیفی آنزیمی، از آنها نمونه‌برداری گردید.

بيان‌کننده یک نوع توانمندی گیاه، در پاسخ به عوامل اکولوژیک می‌باشد. این باند ایزو-آنزیمی شاخص می‌تواند در کلاس‌بندی‌های ژنتیکی مورد استفاده قرار گیرند چرا که اثر عامل محیط در ظهور این باند به حداقل رسیده است. ذوالفقاری و همکاران (۱۳۸۶) در مطالعه شناسایی پایه‌های مقاوم به سرمای راش به کمک مطالعات آنزیمی بیان داشتند که تعداد جایگاه‌های ایزو-آنزیمی پراکسیداز ارتفاعات کم برای مقابله با تنفس سرمای دیررس بیشتر از ارتفاع زیاد بود. علت کمتر بودن فعالیت آنزیمی در نمونه‌های برگ نسبت به شاخه را می‌توان ناشی از فصل نمونه‌برداری دانست، زیرا در این زمان، فصل رویش گیاه

بحث

مطالعات آنزیمی شاخه و برگ در نهال‌ها

آنزیم پراکسیداز به عنوان یکی از نشانگرهای بیوشیمیایی بوده که نقش مهمی در گیاه ایفا می‌کند. این دسته از نشانگرهای اگرچه در مطالعات ژنتیکی استفاده می‌گردند ولی تحت تاثیر محیط نیز قرار می‌گیرند. به منظور کاهش اثرهای محیطی بر فعالیت آنزیمی از درختان مورد نظر بذرگیری به عمل آورده و مقایسه فعالیت کمی و کیفی آنزیمی بر روی شاخه و برگ نهال‌ها انجام شد. ظاهر شدن باند ایزو-آنزیمی شاخص مانند α در نمونه‌های برگ در جایگاه ظهور این باند در نمونه‌های شاخه،

نحوی در فرایند فتوستتر موثر هستند (شاخه ۱ساله، شاخه ۲ساله، شاخه ۳ساله، شاخه ۴ساله، پوست شاخه ۴ساله، پوست زنده، میوه، جوانه و برگ) به عنوان ایزوآنژیم که در فرایند فتوستتر نقش دارد، معرفی می‌گردد.

الگوی ایزوآنژیم بذر نسبت به سایر الگوها متفاوت است. این الگو، از سنگیترین ایزوآنژیم‌ها تا سبکترین آنها را در بر گرفته است. بذر، قسمتی از یک گیاه محسوب می‌گردد که علاوه بر دربرداشتن ذخیره غذایی گیاه در اوایل زندگی، حاوی ریشه‌چه، ساقه‌چه، و برگچه، می‌باشد. باند ایزوآنژیم₁ که مشترک بین بذر و برگ می‌باشد، می‌تواند ایزوآنژیم باشد که در تشکیل برگچه موقوت است. باند ایزوآنژیم₂ که بین شاخه و بذر مشترک است، ایزوآنژیم است که در تشکیل ساقه‌چه موثر است. باند ایزوآنژیم₃، که بصورت بلوک شده ظاهر گردیده است، احتمالاً ایزوآنژیم‌هایی را در بر می‌گیرد که در تشکیل ریشه‌چه، نقش دارند و یا اینکه مربوط به ذخایر غذایی است. بدلیل اینکه الگوی ایزوآنژیم ریشه در دست نبود، تفکیک این دو نقش امکان‌پذیر نمی‌باشد.

تحقیقات مختلف نشان داده است که با پایان یافتن حیات در گیاه، ابتدا باندهای ایزوآنژیمی کندروننده (سنگین یا آندی) از بین می‌روند و بتدریج باندهای میانی و سیک حذف می‌گردند (کروری، ۱۳۷۸). این وضعیت در پوست مرده کاملاً مشهود است. در این اندام که کمترین باند ایزوآنژیمی را دارد، بدلیل مرده بودن بافت بخش ایزوآنژیم‌های سنگین و میانی حذف گردیده است و فعالیت اندک ایزوآنژیمی در بخش کاتدی، حاکی از رو به پایان رفتن حیات این گیاه می‌باشد. این وضعیت، یعنی کاهش باندهای سنگین و میانی در الگوی مربوط به چوب

رو به پایان است و برگ‌ها به زمان خزان خود نزدیک می‌شوند. تحقیقات نشان داده است که با پایان یافتن حیات در گیاه، فعالیت آنژیم پراکسیداز نیز رو به کاهش می‌رود (کروری، ۱۳۷۸). بنابراین نزدیک شدن به فصل خزان برگ‌ها را می‌توان عامل کمتر بودن فعالیت آنژیمی برگ‌ها دانست، در حالی که در این زمان، ساقه نهال از حیات فیزیولوژیک برخوردار است. کمتر بودن تعداد باند ایزوآنژیمی در نمونه‌های برگ نسبت به شاخه نیز، مؤید این اختلاف فعالیت آنژیمی در برگ و شاخه می‌باشد.

مطالعات آنژیمی اندام‌های مختلف درخت بارانک
پژوهش‌های متعدد ثابت کرده است که اندام‌های مختلف گیاهی، الگوی آنژیمی ثابتی را معرفی نمی‌کند. همچنین فعالیت آنژیمی قسمت‌های مختلف گیاهان در فصل برداشت ثابت، متغیر است. این تغییرات کمی و کیفی باید ناشی از توانایی‌های فیزیولوژیک مختلف اندام‌های گیاهی باشد که آنژیم پراکسیداز به تنها یی یا با کمک سایر آنژیم‌ها در این فرایندهای فیزیولوژیک همکاری می‌نماید (آزادفر، ۱۳۷۷ و کروری، ۱۳۷۸).

نتایج حاصل از این بخش از مطالعه که بر روی اندام‌های مختلف انجام شد، حاکی از آن است که الگوهای ایزوآنژیمی اندام‌های مختلف درخت بارانک در زمان برداشت ثابت، متغیر است. فصل مشترک‌های ایزوآنژیمی در اندام‌های مختلف مشاهده می‌شود که می‌باشد ناشی از بعضی همکاریهای مشترک اندامها با هم باشد. باند ایزوآنژیمی X که در تمامی اندام‌ها مشترک است، به عنوان ایزوآنژیم پایه در کل درخت بشمار می‌رود.

بنابراین باند ایزوآنژیمی Y در بخش ایزوآنژیم‌های میانی، بدلیل اینکه در اندام‌های مشاهده می‌شود که به

میوه و چوب مرده می‌باشد. علت پایین بودن فعالیت آنژیمی در بخش گوشتی میوه، رسیده بودن میوه و عدم نیاز به آنژیم پراکسیداز جهت فعالیت‌های فیزیولوژیک می‌باشد.

در مقایسه بین اندام‌ها، شاخه ۱ ساله بدلیل فعالیت آنژیمی بالا، تعداد مناسب باند، وضوح باندهای حاصل و همچنین سهولت تهیه و دسترسی به این اندام، به عنوان مناسب‌ترین اندام در گونه بارانک جهت بررسی‌های آنژیمی معرفی می‌گردد. اندام‌های مختلف درخت بارانک در فصل برداشت ثابت، الگوی آنژیمی و فعالیت کمی ثابتی را معرفی نمی‌کند، این تغییرات کمی و کیفی ناشی از توانایی‌های فیزیولوژیک مختلف اندام‌های گیاهیست، که آنژیم پراکسیداز به تنهایی یا به کمک سایر آنژیم‌ها در این فرایندهای فیزیولوژیک همکاری می‌نماید.

سپاسگزاری

در پایان لازم است از همکاران پرتابلاش در بخش تحقیقات جنگل موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور، به ویژه آقایان مهندس مصطفی خوشنویس، مهندس پژمان پرهیزکار و دکتر محمد متینی‌زاده که از راهنمایی‌های ارزشمندان در اجرای تحقیق بهره‌مند گردیدیم، صمیمانه تشکر و قدردانی شود.

منابع مورد استفاده

آزادفر، د.. ۱۳۷۷. طبقه بندي ژنوتیپ‌های درختان گیلاس وحشی در جنگل تحقیقاتی واژ. پایان نامه کارشناسی ارشد جنگلداری. دانشکده منابع طبیعی. دانشگاه تربیت مدرس. ۱۷۴ صفحه.

ذوالفاری، ر.. علی احمد کروری، س.. اعتماد، و.. ۱۳۸۶. استفاده از آنژیم‌های پراکسیداز و کاتالاز برای شناسایی پایه‌های مقاوم

نیز مشاهده می‌گردد. Stich karl (۱۹۸۸) نشان داد که هرچه قدر به قسمت‌های درونی تر تنہ پیش برویم، از فعالیت آنژیمی کاسته می‌شود. در تحقیق حاضر نیز روند تغییرات فعالیت کمی و الگوی کیفی ایزوآنژیمی تنہ از پوست تنہ به سمت داخل مورد بررسی قرار گرفت. در این بررسی که بر روی ۵ قسمت تنہ (پوست مرده، پوست زنده بخش خارجی، پوست زنده بخش داخلی، چوب بخش خارجی، چوب بخش داخلی) انجام شد، مشخص شد که بیشترین فعالیت آنژیمی مربوط به بخش داخلی پوست زنده و کمترین فعالیت مربوط به پوست مرده (به‌دلیل مرده بودن بافت) می‌باشد. در قسمت مربوط به پوست زنده، بخش داخلی نسبت به بخش خارجی به‌دلیل اینکه به لایه زاینده کامبیوم نزدیک تر می‌باشد، فعالیت آنژیمی بیشتری را نشان می‌دهد. در قسمت مربوط به چوب نیز، بخش خارجی نسبت به بخش داخلی، که به لایه زاینده کامبیوم نزدیک تر است، فعالیت آنژیمی بیشتری دارد. در مجموع بخش پوست، نسبت به چوب فعالیت آنژیمی بیشتری دارد، این موضوع به‌دلیل کاهش میزان سلول‌های زنده در قسمت‌های درونی تر تنہ می‌باشد بعبارت دیگر قسمت‌های خارجی تنہ از میزان حیات بیشتری برخوردارند.

بنابراین فعالیت آنژیمی پوست شاخه ۴ ساله نسبت به شاخه ۴ سلله بیشتر می‌باشد. این مساله بدلیل سلول‌های زنده بیشتر (نزدیکی با لایه کامبیوم) در پوست شاخه ۴ ساله می‌باشد. شاخه ۱ ساله نیز دارای فعالیت بیشتری نسبت به شاخه ۲ ساله ۳ ساله و ۴ ساله می‌باشد، دلیل این امر نیز جوان‌تر بودن این قسمت و بیشتر بودن لایه زاینده کامبیوم در شاخه ۱ ساله می‌باشد. بیشترین فعالیت کمی آنژیمی در شاخه ۱ ساله و کمترین آن در بخش گوشتی

کارشناسی ارشد زراعت و اصلاح نباتات. دانشکده علوم کشاورزی، دانشکاه گیلان.

- Egley, G.L.T., Paul, R.N., Vaughn K.C. and Duke S.C. 1983 .Role of peroxidase in the development of water impermeable seed coats in *Sida spinosa* L. *Planta*, 157: 224-232.
- Huch, A., Smith R. and Van Huysstee R. 1989. Biosynthesis and localization of peanut peroxidase. A comparison cationic and sugar beet suspension cells J. Plant Physiology 135: 369-372.
- Korori, S.A.A 1989. Dissertationsarbeit Zur Eerlangung des Doktorgrades and der Universitat fer Bodenkult in Wien Eingereicht Von Frau Dipl.Ing.
- Kuroda, H., Sugisaka, S., Asada, M. and Chiba, K. 1991. Peroxidase-Sca venging systems during cold acclimation of apple callus in culture. Plant Cell Physiology, 32: 635-647.
- Moreschbacher, B.M. 1992. Involvement in response to pathogens. Plant Peroxidase, 1980-1990, University of Geneva.
- Stich, K. and Ebermann, R. 1988. Investigatin of substrate specially of peroxidase isoenzymes occuring in wood of different species. Holzorschung, 42: 221-224.

به سرما در گونه راش ایرانی (*Fagus orientalis Lipsky*).

فصلنامه منابع طبیعی ایران. شماره ۶۰: ۷۶-۷۷.

–شیروانی، ا. ۱۳۷۷. طبقه بندی ژنتیپ‌های ملح در رویشگاههای شمال کشور. پایان نامه کارشناسی ارشد جنگلداری. دانشکده منابع طبیعی. دانشگاه تربیت مدرس. ۱۴۰ صفحه.

–شیروانی، ا. علی احمد کروری، س. س سبحانی، ۵. مروی مهاجر، م.ح. ۱۳۸۴. ارزیابی اکسیستم‌های جنگلی به کمک مالعات آنزیمی خاک با استفاده از درخت ملح به عنوان شاخص زیستی. مجله پژوهش و سازندگی، شماره ۶۶: ۹۶-۱۰۳.

–علی احمد کروری، س. ۱۳۷۲. تغییرات فصلی آنزیم و ایزوآنزیم‌های پراکسیداز در گونه *Larix decidua* و نقش این آنزیم در مقاومت این درختان نسبت به سرمادگی و رسیدن بذور. مجله پژوهش و سازندگی، ۲۰: ۱۷-۲۰.

–علی احمد کروری، س. ۱۳۷۸. مجموعه مقالات بررسی نحوه پاسخ آنزیم‌ها در درختان جنگلی به تغییرات عوامل زیست محیطی. انتشارات موسسه تحقیقات جنگلها و مرتع کشور، شماره ۳۶۸. ۲۰۸ صفحه.

–میردیکوند، م. ۱۳۷۸. بررسی تنوع ژنتیکی و طبقه بندی توده برنج‌های ایرانی با استفاده از نشانگرهای بیوشیمیایی. پایان نامه

Comparision of qualitative and quantitative activities of peroxidase in different organs of *Sorbus torminalis* (L.) Crantz

Y. Iranmanesh¹, S.Ali Ahmad Korori², K. Espahbodi³, and D. Azadfar⁴

1 Cooresponding author, Scientific board member, Research Center of Agriculture and Natural Resources, Shahrekord, I.R. Iran.
E-mail: y_iranmanesh@yahoo.com

2 Assoc. Prof. Research group of natural sustainable ecosystems , Tehran, I.R. Iran.

3 Assis. Prof., Research Center of Agriculture and Natural Resources, Mazandaran. I.R. Iran.

4 Assis. Prof., Gorgan University, Gorgan, I.R. Iran.

Received 04.02.2009

Accepted: 23.07.2009

Abstract

Enzymes are important factors on metabolism functions of plants. Enzyme was introduced as a suitable index in order to response to alteration of environmental factors. This research was carried out on Farim forest region on Mazandaran province of Iran by selecting 40 trees of *S. torminalis* (L.) Crantz. Seeds were obtained from all of the selected trees and the seedlings were produced for each single tree separately. In order to investigate enzymatic activities in different organs, four trees with the same characteristics were selected. Sampling were done on branch and leaf of seedlings and different organs. The samples' enzymes were extracted immediately and peroxidase was quantitatively and qualitatively studied. Quantitative studies were accomplished by Spectrophotometer (in 530 NM wave length) and qualitative studies were performed by polyacrylamid gel electrophoresis (PAGE). Comparison of isoenzymatical patterns of the leaf and branch showed existence of a specific band in leaf and branch samples that shows plant ability in response to ecological alteration. Also quantitative activity of peroxidase in branch was 0.186 and in leaf was 0.085 that was statistically significant. The number of isoenzymes of branch and leaf were 15 and 12 respectively.

Keywords: Isoenzyme, Peroxidase, *Sorbus torminalis*, Physiology, Organ.